

Amb missatge - Levante de Castelló - 14/01/2018

AMB MISSATGE

TEATRE CRÍTICA

Ximo Montañés
CASTELLÓ

«L'electe»

PARANIMF DE LA UJI
(CASTELLÓ)

► **Companyia:** Ramón Madaula. **Text:** Ramón Madaula. **Direcció i espai:** Jordi Casanovas. **Intèrprets:** Roger Coma i Abel Folk.

La programació teatral del Paranimf de la Universitat Jaume I es reprén en el segon trimestre de la temporada amb l'obra «L'electe», un exercici teatral nascut del peculiar torneig de dramaturgia del festival Temporada Alta de Girona.

Els torneigs són enfrontaments cordials entre dos dramaturgs, convertits ja en tradició del Festival, que presenten textos breus amb dos únics intèrprets davant del públic que, finalment, en triarà un en cada scuna de les fases.

El dramaturg en aquest cas és el reconegut actor Ramon Madaula, que en va ser finalista al 2015 amb aquesta peça escrita en clau de comèdia sobre els efectes de la política i les teràpies psiquiàtriques, interpretada en aquesta ocasió per Abel Folk i Roger Coma i dirigida per Jordi Casanovas.

La premisa és molt senzilla, un jove polític acaba de ser escollit president i haurà de pronunciar el seu discurs d'investidura en poques hores. A la intimitat del seu despatx es requereix la presència d'un prestigiós psiquiatra per resoldre i curar amb urgència un aparent tic que deforma la cara del president electe de manera ridícula cada vegada que pretén pronunciar el seu discurs.

A partir d'ací assistim en un acte únic i linial a la batalla dialèctica entre president i psiquiatra on desfilen des de les veritables intencions d'un i altre, els fets personals que afecten el futur, la vocació, el poder, amb les seues corruptes cadenes de favors i sobre tot la tesi de que la societat actual, individualista i hipòcrit, viu més del aparences que dels sentiments reals.

Roger Coma interpreta el president, dotant-lo amb comicitat física, d'absurda desesperació, nerviosisme i un punt, fins i tot de patetisme. El veterà Abel Folk dona vida, amb una ironia no sempre continguda, a un dubtós psiquiatra d'aquells demanual d'autoajuda.

El públic va celebrar amb somriures un text lleuger, més còmic que punyent, més irònic que demolidor, tot i que deixa anar algun que altre missatge.